

Loutkářský Labužník

sobota 3.7.2010

3

dailyexpresspuppetrestaurantmenu

deník loutkářské chrudimi 2010

DNĚŠNÍ MENU

DKP - hlavní scéna
15.00 a 18.00

RÁMUS KOLEM STĚHOVÁNÍ
Rámus, Plzeň

DKP - malá scéna
11.00, 14.00 a 16.00

KAŠPÁREK NA SKALNÍM HRADU
LS BOŘI, Jaroměř

MED
11.00, 14.00 a 16.00

O TŘECH PŘADLENÁCH
Moje pětka, ZUŠ F. A. Šporka,
Jaroměř
**O HODNÉ SANI A ZLÉ PRINCEZ-
NĚ FURIENĚ**
Dětské studio Říše loutek, Praha

Spolkový dům
10.00, 15.00 a 17.00

ČERTOVY NEVĚSTY
Doplňkový program
Loutkové divadlo V Boudě, Plzeň

Park republiky
17.00 a 22.00

O TŘECH KŮZLÁTKÁCH
Inspirativní program
Divadlo Na kolečku, Praha

19.00
**HANAA PETR ULRYCHOVI &
JAVORY BEAT**
Koncert

13.00 a 21.00
FESTIVAL LOUTKOVÝCH FILMŮ

Klub
20.00
VEŘEJNÁ ROZPRAVA

Muzeum loutkářských kultur
22.00
NOČNÍ PROHLÍDKA MUZEA

Petra Hlubučková

předkrm

A do třetice všeho dobrého, milí gurmáni!

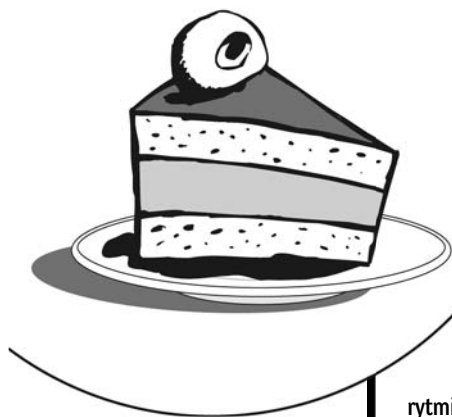
Zatím, zdá se, nikdo Chrudim kvůli potupnému filmovému umění neopustil a divadlo stále žije. Nicméně raději se podívejte, zda máte vedle sebe svého souseda!

Třetí den, třetí Labužník, strážníci – tempo přiosťuje, vzduch se neochlazuje, noci jsou kratší a kratší, lektorům síly neubývají, sedadla v MEDu a na Malé scéně měkčí nebudou a některá představení nás také zrovna nešetří... Jaký je tedy důstojný „recept na přežití“? Jistě, je tu možnost uklimbnutí či přímo zachrápnutí na představení. Dále se nabízí občasná „nevolnost“ na seminářích či snad omluva „z rodinných důvodů“ na večerní setkávání? Každý si zvolme, co nám je milé. Ale recept je prostý – stačí uvědomění, že Loutkářská Chrudim je tu pouze jednou za rok a trvá pouhý týden. Je příliš vzácná, proto nepromarněme ani jednu její minutu.

Dnes si vychutnejme (a někteří po několikáté) prohlídku Muzea loutkářských kultur. A co si budeme namlouvat, všichni milujeme ukázkou luminiscenčního divadla v sále ve 3. patře. Tam se jistě sejdem. Tak bílou barvu na sebe a vyrazíme!

Dobrou chuť.

Na této straně přinášíme hodnocení z krajských přehlídek..

Rámus, Plzeň Leonid Leonov: RÁMUS KOLEM STĚHOVÁNÍ

Rámus kolem stěhování je nejen název, ale i hlavní téma celého představení. Máme možnost vidět sled mnoha rytmických, hudebně parafrázujících, metaforických kaskád, které se všechny velice hravě a invenčně bohatě zabývají tématem stěhování rodiny a zkušeností Strouhy ve světě. Kromě osobitosti všech výrazových prostředků a nápaditosti a nasazení všech herců-rodinných příslušníků (zejména talentu a čistoty malé Terešky) je třeba pochválit nadhled a dovednost shodit citlivým humorem silné a dojemné scény, které jsou v představení umně vystavěny. Loutkově se pracuje se všemi předměty už sbalenými ke stěhování, avšak nutno podotknout, že ne vždy až tak objevně. Diváci viděli premiéru a tedy je na místě doporučit ještě vyčištění jednotlivých scén, zbavování se některých nápadů, zrychlení přestaveb. Ale hlavním problémem je ono souznění dvou rovin: stěhování rodiny a příběhu Strouhy, které se ne vždy v představení setkávají a spoluvytvářejí přehledné a jasné vyznění. Vznikla polemika a diskuse, která zařadila jedinečný způsob práce Rámusu do kategorie experimentálního teplákového realismu splňujícího aspekty dramaterapeutického divadla. Jde ale o velice osobní a tedy diváka zasahující způsob sdělení. Na scéně jsou existující herci-rodina. Výklad celého okolního světa ovlivňujícího jejich konání máme pak možnost zakusit beze zbytku, otevřeně a tedy srdečně.

Jakub Doubrava

BOĎI, Jaroměř volně podle J. Schmitta: KAŠPÁREK NA SKALNÍM HRADU

Text, který jsme od souboru již viděli, tentokrát zahrál principál spolu s kolegou jen ve dvou na své „domovské“ scéně rodinného loutkového divadélka marionetkami a se značným nadhledem. Je třeba konstatovat, že to textu i celé inscenaci velmi svědčilo. Vzniklo veselé, vtipné, nápadité a svižné představení, které přitom nerezignovalo na základní příběh (žádná legrace pro legraci). Došlo i na některé „pozoruhodné“ postupy – hraje se jen ve dvou scénách, v lese a na hradě, přičemž scéna v lese má několik prostředí. To se ovšem nemění přestavbou, ba ani oponou, jednající postavy prostě jen odejdou, v zápětí přijdou jiné a my z kontextu pochopíme, že jsme na jiném místě lesa nebo dokonce před hostincem. Přesto je to přehledné a srozumitelné. Inscenace má velmi dobrý spád a temporytmus, je dobře vypointovaná. Jednou „pihou“ na kráse je ne zcela dobrá znalost textu, který někdy herci čtou – mají ho zavěšený na vnitřní straně proscénia. Je to vidět a chvílemi to ruší (nemluvě o občasném zpomalení...). Přesto se dá říct, že to byla snad nejkompaktnější a nejsvižnější inscenace tohoto souboru v posledních letech i lounské přehlídky vůbec.

Štěpán Filčík

Moje pětka ZUŠ F.A.Šporka Jaroměř K.J.Erben: O TŘECH PŘADLENÁCH

Soubor se představil s autorským zpracováním klasické pohádky. Vše se odehrává na nevelkém jevišti s malovaným paravánem v pozadí, na jedné straně odklápací chalupa, na druhé zámek. Hraje se odkryté loutkami – manekýny, které nejsou příliš složité, ale dokážou naplnit, co je třeba a mladí herci s nimi přesně pracují a vytvářejí výrazné typy, které mají základ už v dobré dramaturgii. Čáp a vrána jsou pak marionetky vznášející se vzduchem na udi. Výborná je muzika i způsob ťukání na xylofon. Inscenace je ve všech složkách kompaktním celkem. Představení, které jsme viděli, bylo ucelené a rytmické, jen samotný závěr byl trochu oslaben absencí Liduščiny reakce na princem avizované pěstování brambor. Ale to byla jen drobná piha na kráse jinak přesně fungujícího celku.

Alena Exnarová

Dětské studio Říše loutek, Praha František Nepil: O HODNÉ SANI A ZLÉ PRINCEZNĚ FURIENĚ

Režijně-inscenační koncepce je vystavěna na dvou základních jevištních prostředcích – vypravěčích a divadelní hratosti. Režisérce Evě Ovečkové se podařilo překročit hranici „dramatického cvičení“ a vytvořit velmi kvalitní, životaschopné divadelní představení. Skvělý výsledný dojem inscenace je založen na kolektivní spolupráci. Jednoduchost a především funkčnost scény jsou výsledkem dětské činnosti, jejich originálního vnímání a vidění. Děti si je pod vedením své vedoucí samy výtvarně pojednaly. Během představení sleduje divák jakousi formu řízené improvizace, kterou velmi citlivě rámuje výkon dvou vypravěček. Inscenace je plná dětské hravosti, spontánnosti a originalnosti vidění postav a situací v tom nejlepším smyslu.

Ondřej Lázňovský

Co se učera navářilo

CONTINUO - FINIS TERRAE

Rozhodl jsem se, že si budu během představení poctivě pořizovat poznámky, abych se měl při psaní této glosy o co opřít, leč v okamžiku, kdy Divadlo Continuo začalo v Parku Republiky čarovat, jsem zapomněl naprosto na všechno. Jakékoli poznámky by však byly v tomto případě stejně zbytečné, inscenace FINIS TERRAE je jedna z těch věcí, které z hlavy zkrátka nedostanete. Nechci vám předložit výčet všech superlativů, které mám na jazyku, také proto, aby vám to v případě, že jste Continuo nestihli, nebylo líto, ale přesto si myslím, že včerejší noční představení byl jeden z nejlepších zážitků, jaké jsme měli možnost si na 59. Loutkářské Chrudimi v rámci doprovodného programu dopřát. Potvrzuje to i divácká účast; zdálo se, že jsou v parku přítomni snad všichni návštěvníci festivalu i s místními.

Reakce diváctva se rychle střídaly – v jedné chvíli burácel davem nespoutaný smích, aby ho za krátko vystřídalo hrobové napětí, když jsme lapali po dechu. Dokonce i během mluvených částí, které byly převážně v anglickém jazyce, probíhal mezi herci a diváky plynulý dialog. Rychlý závěr: Kačenka se shodla na tom, že nemáme slov a tudíž konec.

-ondraash-

ANTICONTINUO

Škoda, že v Parku za divadlem nebyl vyvěšený hlasovací plakát. V případě Finis Terrae Divadla Continuo se totiž jídelní přirovnání přímo vnučuje: nedovařený guláš, příliš mnoho přísad, ale v posledku žádná chuť. Mohli jsme sledovat několik příběhů, ale žádný nebyl dostatečně výrazný, dotažený do konce. Mohli jsme žasnout nad výrazovým tancem, ten ale nebyl v kontextu pohybového divadla nijak světoborný. Mohli jsme vidět comedii dell'arte, ale nebyla příliš vtipná. Nebo to snad byl všechno žalozpěv nad středověkou Evropou hynoucí pod zhoubným spiknutím zlých Židů? Fuj, vy antisemité!

-šoulet-

GASTRO-FAGI

COMIX

Porcování

POVÍDÁNÍ O PEJSKOVÍ A KOČIČCE

Kroměřížská Říše loutek přivezla slušné a kultivované představení pro nejmenší diváky, které vynikalo funkční scénografií umožňující loutkové řešení či alespoň naplnění situací a jež si publikum získalo i díky hereckému výkonu Jiřího Lisého v úloze Vypravěče.

Jeden z hlavních problémů inscenace však tkvěl v samotné úpravě Čapkovy předlohy Pavlem Polákem, který se v mnoha klíčových místech zcela zbytečně předložce vzdálil a tím značně ochudil řadu situací o možnost vypointování. Seznam všemožných ingrediencí při vaření dortu byl – snad z důvodu ekonomické krize, která dolehla i na Pejska s Kočičkou – omezen na buřty, rybu a myš, což oslabuje Čapkův nonsens (osobně si z těchto tří pochutin umím představit docela solidní paštiku!). Scéna se zašíváním pomocí žížaly měla pointu vyzařovanou předem a vůbec nedošlo na slepičku, která by žížalu na závěr z pejskových kalhot vytrhla. Sušení na prádelní šňůře, které mohlo vrcholit takřka klauniádou čerpající z faktu, že když pesjek pomůže kočičce nahoru, nedokáže se tam pak dostat on a naopak, vyzněla verbálním vysvětlením problému rovněž do ztracena. V tomto duchu by se dalo pokračovat (platí to vlastně i o zbytečném potlačení Čapkovy jazykové bravury v jednotlivých dialogích). Rovněž sporná se občas jevila práce s poloplošnými hlavičkami maňášků, které z profilu neměly šanci hrát. I přesto se v mnoha místech ukazoval kroměřížský soubor jako tým kvalitních maňáškářů, čemuž pomohla i adekvátní a přitom variabilní maňásková scéna. V rámci ní navíc tvůrci připravili velkou řádku drobných vyhrávek, které na loutkovém divadle tolik baví – voda teče z pumpy, kouř čoudí z komína a tak dále a tak dále. To vše rámoval milým a nevtrávným hereckým nadhledem a zjevnou schopností improvizovat a vtahovat děti do děje Jiří Lisý coby Vypravěč a zdatný Ozvučovač. Končím prosbou, aby ve scéně koupání, v níž dojde na oblíbené stříkání stříkačkou do překvapených diváků, herci příště spravedlivě směřovali proud do různých stran – s ohledem na zcela zmáčenou slečnu v první řadě a zcela zpocené diváky kolem ní, na které nedopadla ani kapička.

Vít Peřina

Povídání o Pejskovi a Kočičce

Chci nášup – 7%

(+ 1 nápis – Chci nášup pana Vypravěče – ten byl skvostný!!!)

Dort od Pejska a Kočičky – 6,2%

Překořeněné – 1,8%

Prošlé – 0,9%

UHO – 8,8%

Delikatesa – 51,1%

Nedovažené – 1,8%

Fastfood – 0,9%

Guláš – 4,8%

Pikantní – 0,4%

Výživné – 5,3%

Dietní – 9,3%

Vývar – 1,8%

POVÍDÁNÍ O PEJSKOVÍ A KOČIČCE

V diskusích o včerejším představení Povídání o pejskovi a kočičce souboru Říše loutek z Kroměříže se několikrát objevila otázka, zda je či není nutné při inscenování příběhů této knížky respektovat výtvarný jazyk ilustrací Josefa Čapka, se kterým mají všichni spojení podobu postav.

Z mé vlastní zkušenosti vím, že děti, tedy dětský divák, tuto otázku většinou neřeší. Děti se cítí ošizené jedině v případě, že je představení nezaujme. Pokud knížku znají, ptají se děti spíše, po některých detailech příběhu než proč vypadají postavičky takto.

Domnívám se, že tuto otázku většinou řeší spíše dospělý divák, který méně snadno přijímá, že očekávaná podoba postav neodpovídá tomu, jak je znají ze svého dětství nebo z krásných chvil předčítání knížky svým dětem.

Domnívám se také, že mnohem podstatnější než výtvarná podoba respektující typický rukopis ilustrací Josefa Čapka, je zachování poetiky příběhů.

Tomáš Volkmer

POVÍDÁNÍ O PEJSKOVÍ A KOČIČCE

Vedle doplnění zvukového plánu dle principu, který jste nastolili (např. sluníčko-mráček, přetáčení obrázků na paravánech), a promyšlení vztahu tří fází žížaly a havajské flétny, přijměte svůj hlasový projev jako podstatnou složku hereckého výrazu – jednání postav v kontextu zvuku a pohybu. I tato složka působí velmi silně na temporytmus inscenace.

Vrátá Šrámek

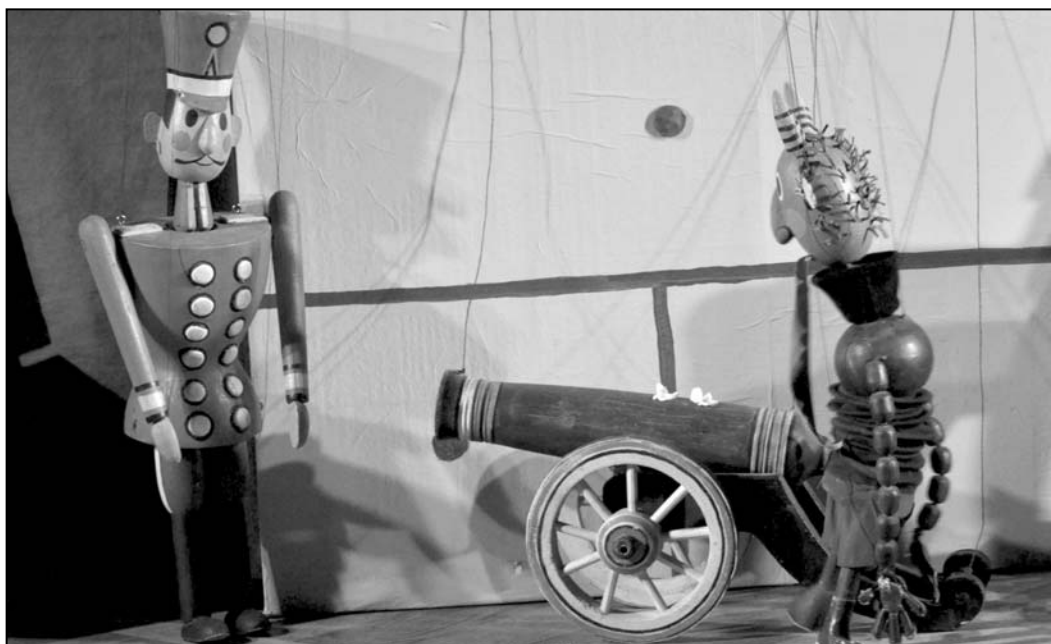
DŘEVĚNÝ VOJÁČEK A JEHO PŘÁTELÉ

Přes zjevné rány osudu je soubor z Třeboně našťestí stále živý a s chutí do loutkářské práce. Jejich inscenace Dřevěný vojáček začíná „dvorečkem“. Dva živí herci před diváky otevrou starý koš plný hraček a začnou si hrát na děti – „jako když jsme byli malí“. Tento úvod se zdál pro rámec představení zbytečný, ale z provozních důvodů souboru je prý nezbytný (kvůli délce představení). Po odchodu herců se rozhrne opona a začíná „sen“. Myslím si, že když mohou hračky (loutky) ve snu oživnout, mohou se také pohybovat jinak než v reálném světě. Přestože opravdová panenka nemá klouby v rukách a nohách, panenka a vojáček loutkoví by je mít mohli. Hra loutek (marionety na nitích) by byla jistě přesnější a zajímavější. Třeboňští se možná ostýchali zasáhnout do technologie starých marionet, ale i malá úprava – olůvka do nožiček pro lepší těžiště – by jim jistě výrazně pomohla.

Text, který si loutkáři vybrali, je bohužel dost problematický, nabízí poskrovnu možnost k rozehrání a zůstává hlavně odmluven. A to od stolu přes mikroporty, neboť soubor si zvolil cestu rozdělené interpretace. Naneštěstí ne vždy se dobře vzájemně cítili vodiči a mluviči, takže se stávalo, že akce předběhla text či naopak (zde je ovšem nutno vyzdvihnout výrazný mluvní projev čerta).

Vážím si zodpovědnosti a nasazená treboňských loutkářů a přeji jim hodně zdaru v jejich dalším počínání.

Martina Hartmannová

Dřevěný vojáček a jeho přátelé

Chci nášup – 11,1 %
Překročené – 4,4 %
Prošlé – 24,4 %
UHO – 12,2 %
Delikatesa – 6,7 %
Nedovařené – 6,7 %
Fastfood – 11,1 %
Slowfood (připsáno diváky) – 1,1 %
Pikantní – 11,1 %
Výživné – 5,6 %
Dietní – 1,1 %
Vývar – 4,4 %

DŘEVĚNÝ VOJÁČEK A JEHO PŘÁTELÉ

Zvučený hlasový projev mění proporce dramatického prostoru. Dochází tak k nutnosti doplnit zvukový plán stejně zvucenou cestou. Není to o velikosti, mohutnosti, zvuku, který komentuje jednání postav (loutek), ale o přesnosti souhry zvuku a pohybu a využití výrazových možností zvukové aparatury.

Vrátě Šrámek

Portrét

Překročené – 1,7%

Delikatesa – 15,5%

Nedovařené – 3,4%

Pikantní – 27,6%

Výživné – 13,8%

Dietní – 17,2%

Boršč (co konečně o něčem je – připsáno diváky) – 6,9%

Vývar – 1,7%

Je to úžasné (připsáno diváky) – 12,1%

PORTRÉT

Inscenace volně zpracovává „Podobiznu“ N.V. Gogola. Můžeme ji vnímat jako pojednání o všudypřítomnosti ďábla, tedy o prázdnotě v hojnosti, jako připomenutí, že Mefisto dlouho nemusí hrát podle pravidel a že peklem je závislost, kterou nadšeně přijmeme a pak ji nedokážeme ovlivnit, vzdorovat jí – taková je linka barda, šansoniéra, sluhy, Mefista, skeptika a malíře A.P. Čartkova.

Soubor pod vedením Karla Šefny vynikajícím způsobem pracuje s hudbou včetně jejího začlenění do kontextu dramatických situací a jednání dramatických postav. Takto vedené úseky inscenace poskytují prostor pro vnímání detailů, hereckých i textových fines.

Do situací, které nejsou vedeny hudbou, se často vloudí nejasnosti, tempo malinko uvažá.

Domnívám se, že to způsobuje nejednoznačnost v textu (je malíř talentovaný nebo je mazal) a nepřesnost v pojmenování, kdy se hraje přes loutku jako postavu, kdy jako se symbolem, kdy jako se znakem. Tempo poněkud uvažající trochu i díky herecké nedotaženosti (kterou soubor hravě odstraní) může posilovat stín jistého morálního patosu (hle, ďábla!), který však není tématem inscenace. Nejednoznačnost budící různé pocity, vyvolávající otázky, je výsadou tvůrčí svobody jen do té míry, kdy znejasňuje sebe sama.

Díky za divadlo.

Vrátá Šrámek

PORTRÉT

Představení mě vtahovalo silným tématem a atmosférou. Nic nesmaže můj zážitek z něj, přesto zmíním dva aspekty, které mě ze soustředěného vnímání tu a tam vytrhovaly.

Klopýtal jsem občas v samotné lince příběhu. Byl Čartkov skutečně nadaný malíř, nebo „mazal“, který kolem sebe dokázal vytvořit takovou aureolu mistrovství a výjimečnosti, že mu naletěly zástupy snobů? Snad chápu správně, že loutky, vykroužené jednoduše z drátů a evokující kromě lidské prázdnoty či povrchnosti také jednoduchou linku moderního obrazu, umožňují protagonistům ukázat divákům Čartkovovo mistrovství přímo v momentech malování portrétů – herec v roli malíře díky tomu dokáže výstižnou zkratkou zachytit hlavní rysy obličeje. Přesvědčivá a jednoznačná informace o skutečném talentu Čartkova ale nezazní, sluha na začátku dokonce zjevně o jeho malířských sklonech nic netuší, když chce pro něj místo uměleckých barev koupit přísady na výmalbu pokojů.

Ještě větší otazník pro mě přinesl motiv portrétu ronícího mince. Dává obraz malíři tak málo peněz, že nemá ani na zaplacení nájmu a zatouží zbohatnout komerčním malováním podobizen? Nebo snad po čase „přestane sypat“? Druhá výhrada se týká práce s loutkou. Přes netradiční tvar jim podobně jako jiným totemovým loutkám sluší spíš pomalý a obřadný pohyb a vyjadřování vztahu výraznou změnou vzájemného umístění v prostoru. Situace, které tuto vlastnost loutek využily, byly pro mě v představení nejsilnější. Tam, kde spolu postavy vedly dialog a loutky napodobovaly běžný lidský pohyb, situace ztrácely čitelný a konkrétní význam. Problém byl o to markantnější, že drátěné hlavy postrádají tvář a oči, které by byly schopny navázat vzájemný kontakt.

Jakub Hulák

Drobky z veřejné rozpravy dne druhého července

Dřevěný voják a jeho přátelé, Spolek treboňského loutkového divadla

Perex

Ke své práci i přes všechny problémy přistupujete velmi poctivě, ale trochu nepoučeně.

Bavili jsme se o tom, po jakém textu jste sáhli, jaké loutky jste zvolili a jak jste s nimi hráli. A také o oddělené interpretaci.

Dáda Weissová

Soubor znevýhodňovalo prostředí. Měli lehký podhled a vysokou elevaci. Inscenace má své nedokonalosti, ale má to něco zvláštního, co nějak magicky působí.

Dr. Petr Slunéčko

Texty z padesátých let se samozřejmě nedají hrát takové, jaké jsou, je třeba tam občas velmi tvrdě zasahovat.

Martina Hartmannová

Oddělená interpretace, tedy mluvič nemůže reagovat na okamžitou situaci na scéně. Bývá mi trochu trapno, když vidím dospělé, jak si hrají na děti. Žádný úvod jsem k tomu nepotřebovala.

Vrátka Šrámek

U mikroportů dochází ke zploštění, s tím musíte počítat. Musíte ty zvuky doplnit – když míček vyletí ven, tak nemá vyletět do ticha, když vyskočí čertík z krabičky, tak to musí znít.

Jakub Hulák

Kdyby se pracovalo se zvukem, s detaily, tak si myslím, že by bývalo mohlo dojít k magii oživení hraček. Je to nerovný boj, udělat na tomhle textu divadlo, které by mě mohlo vtáhnout.

Luděk Richter

Jako obvykle jsem chtěl nemluvit, ale nevydržel jsem to. Líbí se mi, že jdete vlastní cestou a že se tu cestu snažíte obohatit. Já jsem dneska zjistil, že ten text už je starý v mnoha ohledech. Skutečných akcí je tam velice málo, vlastně jenom dvě – když chce čertík dostat panenku do krabičky a pak ten závěrečný soubor.

Soubor

Dvoreček tam je jenom kvůli délce představení. Bez toho to má dvacet minut, ani ne.

Povídání o Pejskovi a Kočičce, Říše loutek z Kroměříže

Perex

Slušné, kultivované představení pro nejmenší s funkční scénografií. Jsou tam ale nepříliš šťastné odklony od předlohy, také práce s maňásky nám nepřišla vždy správná. Zajímá nás také způsob práce pana Vypravěče s dětmi.

Z diváků

Myšlím si, že to bylo výborné představení.

Blanka Luňáková

Veřejné přiznání, že jsem se do pana Vypravěče zamilovala, s jakou bravurou si získal diváky jako dospělé děti. Choval se důstojně, nešíšlal, ale bylo to takové to tzv. mimoděčné herectví.

Luděk Richter

Šídíte Čapkův text tam, kde je jádro dvou z těch pohádek – nesmím vědět, že ta nit je žížala a v dortu musí být spousta dobrých věcí, ne jenom tři. Panely dole byly zbytečné. Nepotřebuji na nich vidět ilustraci toho, co

se děje nahoře. Jenom to odvádí pozornost.

Dáda Weissová

Potěšilo mě, že jsou herci přirození, ale na můj vkus to bylo moc dokonalé. Nebyla tam živelnost, bylo to jako přenesené z televize. Text má nabídku mnoha dramatických situací, ale ve vašem představení se jenom chodí a vypráví.

Martina Hartmannová

Dali jste si práci se všemi chuťovčičkami, z kamen se kouří, když se zametá, víří se prach a podobně, ale v práci s loutkou máte ještě rezervy. Proč jste v některých chvílích šli před forbínu?

Jakub Hulák

Měl jsem v tom představení rozpor. Postava Vypravěče pro mě byla zásadním klíčem, přes který jsem celé toto představení chápal. Ale zároveň mi nebylo jasné, proč do tohoto příběhu v danou chvíli zasahuje.

Portrét, Trám Svitavy

Perex

Inscenace s velkým, silným tématem, ve které nádherně funguje syntéza hudby, pohybu, textu. Řešili jsme tajemství skrytá v jednání, ve hře s loutkou, v práci se symbolem.

Vrátka Šrámek

Šíleně se mi líbilo všechno, co bylo nesené muzikou. K loutkám: nevím, kdy se přes ně hraje a kdy jsou nějakým znakem. Byly tam situace, ve kterých jsem se neměl chytit. Moc se mi líbila samozřejmost, s jakou se jedna postava proměňuje z barda, na šansoniera, sluhu a Mefistofela a přesouvá se prostorem. Ale odejít od rozdělané práce si může dovolit jenom ďábel, nikoli jiná postava.

Jakub Hulák

Viděl jsem, jak totemovým loutkám nesluší, když se s nimi „šmrdolí“. Chtělo by to s nimi zacházet pomalu, obřadně.

Luděk Richter

Angažované divadlo v dobrém slova smyslu, které se snaží s něčím vyrovnat. V přeměnách postav Karla Šefrny mám zmatek. Na začátku je komentátor, pak je z něj ďábel a já tomu nerozumím.

Soubor

V předloze Mefistofeles není. Téma jsme tam přidali, je to čert dnešní, nechce je dostat do pekla, ale zkazit jim charakter, mládí, manželství, všechno. Je to prostě současný princip zla, který ho zažene do umělecké nicoty. Je to blbě, že vám to tady vyprávím.

Luděk Richter

Ten výklad je pěkný, někde to sepiš. Problém ale je, jak to, co nám tady vykládáš, odpovídá znakům ve vaší inscenaci. Vy tam chcete moderního hajzla, ale pak ho nazvete Mefi, ale tím už je spojený s ďáblem.

Z diváků

Nesl jsem ten morální patos, který mi přišel přehnaný. Bylo to příliš černobílé. Byl tam moralizující šansonier a vedle toho to inferiorizované měšťáctví, komerce a tak.

-karbanatek-

Můj žblept

DŘEVĚNÝ VOJÁČEK A JEHO PŘÁTELE

Téměř předválečné menu obložené něčím sesbíraným na dvorečku. A stále si neochvějně myslím, že by se z toho mohla udělat dobrá krmě... jenže, právě teď nevím jak.

POVÍDÁNÍ O PEJSKOVI A KOČIČCE

Pro „děti moje malé“ uhněten tažený štrúdl s přílohou hrcově žblebtavého dortu.

Na závěr jsme si (kuchaři a strážníci) navzájem téměř málem nabídli „skandované“ ovoce.

PS: Prach prší, voda teče, komín kouří, ale hodiny nejdu.

PORTRÉT

Meditativní hudební kuchyně Karla Šefrny v lehkosti a tichosti vede k usebrání se, k zamyšlení. No řekněte, kteří kuchaři to umí lépe?!

„A přesto kuchaři Šefrno, i když svou tichou chutí přebiješ doplňkové žrádlo, ďábelské mobilní hamburgery nepřibíješ. Já vím, že po přebíjení netoužíš, i když oni ano. Ale co jiného zažene jejich hluk, když ne tvé ticho?“

Zběsile žblebtající žblebta Tatřman J.B.

Pepkovy přílohy

Soubor Není to ani to, ZUŠ Turnov: KWENDA KATIKA

Autorský text studentského kolektivu dramatizovala a režírovala vedoucí souboru Romana Zemeno-va. Loutky kolektiv, hudba kolektiv.

Jako bývalý vedoucí studentského souboru jsem se těšil na naprosto nesrozumitelné existenciální běsnění mladých lidí, kterým může být pochopení starců nad 30 let ukradené. Ostatně název inscenace mě k tomuto očekávání naváděl. Dokonce jsem při příchodu Zla a jeho sluhy Našeptávače zaplesal: „Už je to tu!“ Nebylo.

Inscenaci složenou ze svých textů studenti vedli přehledně do oblouku, ze kterého divák snadno vytušil, že Svět a život v něm si představují jako nekonečně se kolotočící kolotoč.

Jednoduché výrazové prostředky – předměty – byly funkční a dobře čitelné. Jen mě někdy zamrzelo, že ne vždy zcela využité. Například cestářská lucerna, domnívám se, zcela nežije, není-li rozsvícena. Problém jsem měl i s postupně se kalící vodou ve skleněné nádobě. Její instalace mi přivedla lehké mrazení v zádech. Nebyla mi však (alespoň trochu nasvícena, či prosvícena) neustále na očích a ke „špinění“ její průzračnosti byl použit desinfekční přípravek hypermangan. Studenti mě inspirovali, a tak jsem si představoval, jakou barvu může mít ta která špatnost či nekalost a jak konečné smíchání všech jasných barev obvykle přechází ve špinu. Možná si to doma zkusím s potravinářskými barvami. Také proto ještě jednou děkuji za inspiraci.

Ještě k mrazení v zádech. Tento vzácný pocit mi přivádí opravdovost na jevišti. V této inscenaci mi jej navodily některé, pouze rytmem doprovázené, zpívané texty. (V jedné chvíli jsem si vzpomněl na tělovou poezii Petra Váši.) Silný byl i text v „rauši“.

S čím jsem osobně nesouhlasil? Prostřednictvím Našeptávače je přiřazována stejná záporná hodnota bonzování, lži, nevěře, narkomanii, sprostým slovům (nové výrazy ve školce), současné hudbě a dětské zvědavosti vycházející z hledání zkušenosti.

Jinak se před Turnovskými študáky skláním. Ti, se kterými jsem kdysi pracoval, byli podstatně destruktivnější. Možná ale, že je to jenom tím, že je vede žena.

PS: V mateřské školce chlapec Kafemlejnek držkovou polévku nedostal.

-pepřil-

Pod pokličkou

Nahlédnutí pod pokličku jednotlivých seminářů našimi nejtajnějšími Agenty ze dne 1. července 2010

K

Čekání. Setkání. Seznámení. Povídání. Hledání. Tápání. Domácí úkol.

S

Náš seminář je na téma stvoření světa a našimi lektory František a Martina. Práci v semináři jsme začali potmě, hrou na upíry. Potom jsme se seznámili a začali se bavit o nám zvukných slovech. Mezitím však byla stále tma s čímž jsme neměli žádný problém. Nadále jsme se začali bavit o světle a o reflektorech. Velmi zábavné bylo když jsme po dvojicích vymýšleli protiklady a potom jsme je předváděli a zkoušeli osvětlovat.

Celé toto dopoledne bylo velmi příjemné a doufáme, že to zítřejší bude ještě příjemnější.

H

Seznámili jsme se, hledali a nacházeli jsme prostor, vyzkoušeli jsme, jak zníme i nezníme, kdy zníme i nezníme, povídali jsme a přemýšleli. Ukázali jsme si, jak ano a jak ne. Pak jsme obsadili podchod a zpívali: sborově, holky versus kluci, ve dvojicích, ve trojicích, ve skupinách. Užili jsme si to. Máme hlas – a že zněl! :-)

Z

„Jedním slovem prostě zázrak“, slýcháváme tak často z úst našeho lektora Honzy Matáska. A opravdu. Představte si, že se sejde 15 lidí, kteří se neznají, a když si zaimprovizují a zavariují, tak jim to prostě ladí. Stačí se jen navzájem poslouchat. Souznění neznámých hlasů. Souznění neznámých lidí.

P

Náš seminář se hned na úvodním seznámení rozjel naplno. Nejdříve jsme hráli hru na zapamatování jmen seminaristů (pro mě – starší ročník – obzvláště užitečné). A uvědomování si prostoru. Pak už nás Blanka s Martinem směřovali k různým pohybovým, výrazovým a kontaktním etudám. Mezi seminaristkami (neb jsme samé ženy) se vytvořila příjemná atmosféra. Úplně super je, že nezáleží na tom, kdo s kým zrovna tvoří dvojici či trojici. Dokážeme se přizpůsobit jedna druhé a zdá se, že na sebe všechny slyšíme! Bezvadně taky byly etudy, kdy vedoucí úlohu měl herec a hudba jako doprovod a pak naopak. Herečky musely rozvíjet fantazii i podle hudby. Dnešní seminář uběhl velmi rychle. Odcházely jsme spokojené až nadšené a těšíme se, co si pro nás naši skvělí lektori připravili na další dny.

O

Dnešní seminář začal neobvyklým způsobem, vnošením veškerého pracovního materiálu z Čmukařičího auta do učebny. Čmukaři zahájili svůj Čmuk seminář poučnou debatou o pohádkách K.J. Erben, která vám budou představena na konci Chrudimi v divadelní formě. Naším hlavním úkolem 1.dne bylo vybrat pasáž či zkrátit pohádku do podoby příběhu o deseti větách. Dále jsme se zabývali otázkou, jakou podobu bude mít scéna a který typ loutky si k našim divadélkům vytvoříme. Ke konci našeho semináře jsme začali s jejich tvorbou. Pro dnešek je o Čmuk vše.

F

Jsem 13letá dospělá holka! Ze začátku proběhlo povídání o komiksové postavě Fagi, kterou se budeme zabývat celý týden a vymyslíme nějakou etudku, jenž vám na konci LCH zahrajeme (doufám). Dnes jsme si každý vytvářeli svoji černobílou papírovou Fagi.

Poté jsme se rozdělili do skupinek a vymýšleli jsme s Fagi nějakou etudku a pak jsme si je hráli. Dnešek byl velmi zajímavý, inspirativní a vtipný.

Agent Gulash

Agentky Špagety

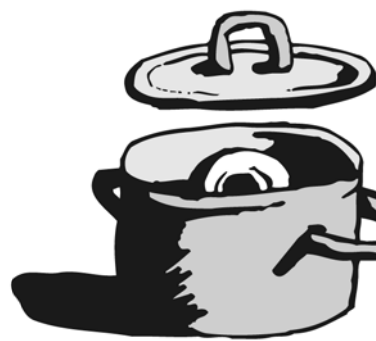
Agent Feferonka

Agent Květák z první světový

Agent Pomazánka

Agent Tsukasa

Agentka Bublina

K

12.21 Malujeme, vytváříme makety, sijeme, batikujeme a Irena opravuje sici stroj, u cehož mirne nadava.

Agent Zorro

H

11.30 Dnesek začal velmi příjemnou relaxací – jogou. Pokracovali jsme vleze dechovým cvičením a septaním vet. Pak jsme pomoci micku pronaseli milou basnicku a ted? Jdeme prece zase zpivat :-)

Agent Duty meloun

R

09.38 Seminar R dnes zavítal do pohadky o Budulinkovi. Zatím vitezí Budulinci nad liskami.

Agenti Knedlik a knedlicek

09.55 V druhem kole vitezí lisky.

Agenti Knedlik a knedlicek

11.10 Patek svedci budulinkum, soutez kde liska uloupi co nejvic liscich ohonu, vyroba nastroju pro babku a dedu. Hledani Budulinka v temnem lese.

Agent Lipovy kvet

pokračování na straně 11

Tajemství kuchyně

Tajemství kuchyně

Nahlédli jsme do kuchyně dvou dalších seminářů. Tentokrát se snažíme zachytit ty prchavé tvůrčí okamžiky.

A (Anatomie rytmu v prostoru a čase)

Já nepracuju, já bubnuju a tancuju

Na seminář A jsem vpadla zrovna v chvíli, kdy celá skupina sedmi lidí spolu s lektorkou Lenkou stála v kruhu a pohupovala se v rytmu afrických bubnů skupiny Baka Beyond. Všichni drží rytmus nohama a rukama k tomu dělají jakékoli pohyby. Někteří naznačují, že umývají nádobí, jiní perou, další sbírají ovoce.

V jednotném rytmu tyto pohyby vypadají jako tanec. Následně se skupinka tanečníků shlukuje zády k sobě, vytváří společný strom, opírá se o sebe, uvolňuje se, vydechuje. Hudba končí. Výdech. Přestávka.

V pauze se dovídám, že každý den začínají seminaristé rozcvičkou venku na trávě. Dnes jsou rozděleni na dvě skupiny. První se učí v parku bubnovat a druhá zůstala ve třídě, úplně nahoře ve třetím patře Střední zdravotnické školy.

Přichází druhá skupinka, které dosud bubnovala. Začíná masáží. Všichni sedí v kruhu a každý si sám masíruje články prstů na nohou, nárt, kotník, lýtko, koleno. Poté ve dvojicích a zády k sobě si čtyři páry masírují záda o záda. Zní příjemná rytmická relaxační muzika. Dvojice se vlní v jejím rytmu. Seance „záda o záda“ končí. Všichni otevírají oči. „Najděte si cestu do stoje,“ říká Lenka a všichni pomalu vstávají. Pokračuje se během v prostoru. Muzika zastaví – strunoz. Prostor se zmenšuje. Ještě víc. Ještě. Běh. Stop. Běh. Stop. A stačí. Všichni se rozplácnou na zem. Relaxace. Opět zazní prostorem: „Najděte si cestu do stoje“. Vytvoří se dvojice a jeden zavírá oči a druhý vede. Vedoucí si „slepě“ libovolně vyměňují. Potichoučku s otevřenými očima odcházím. Musím ještě stihnout druhou partu, bubeníky v parku.

U velké košaté lípy sedí v kruhu u bubnů různých tvarů, druhů a zvuků skupinka lidí. Drobná, tmavovlasá, tmavooká, jakoby Afrikou šmrncnutá lektorka Jarmila bubnuje a učí to ostatní. Tu-ta-tu-tutáta-tu-ta. Všichni zkoušejí stejný rytmus. Zpočátku je to rytmický chaos, ze kterého se postupně vylupuje jednotný rytmus. A následně do bubnování začíná jeden bubeník po druhém vyprávět pohádku O Červené karkulce. Spojit rytmické bubnování s plynulou řečí není jednoduché, jak se na první pohled zdá. „Tak znova, ale tentokrát je možné si vymyslet“, říká Jarmila. Rozvine se rozhovor, jehož část je hodná zaznamenání.

„Já pracuju, ale moc se mi nechce.“

„Já taky nechci pracovat, proto nepracuju.“

„Ani nebubnuješ. Bubnuj.“

„A proto jsem se přihlásil na seminář. Abych nemusel pracovat.“

Bubeníci dál pokoušejí synchronizovat bubnování s povídáním. Já tiše odcházím a již teď se těším na závěrečnou ukázkou z této dílny.

Galka Hanka

F (Fagi)

Zapráskaně, aneb Fagi seminář

„Jsem třináctiletá dospělá dívka Fagi uprostřed svého zapráskaně dětského pokojíčku.“ Tato věta se za posledních pár měsíců stala pověstnou, stejně jako Fagi se svými komixy, plackami, tričky... I včera jsem větu měla možnost zaslechnout spolu s nejrůznějšími příběhy Fagi. Hlavními aktéry však nebyl ani Jirka Jelínek, ani Michal Dalecký, ale „eFkaři“, neboli účastníci semináře F - Fagi. Krátce po deváté hodině se seminaristé v čele s Jirkou Jelínkem vydali plácnout sebou ke strouze. Pět dvoučlenných a jedna tříčlenná skupinka měly zhruba půlhodinky času na vymyšlení Fagi příběhu. Ten pak se svými den předem vyrobenými Faginami sehrály v kulíškách zapráskaně dětského (a oranžového) pokojíčku.

Nejpopulárnější postavou všech příběhů byl jednoznačně duch dospělosti, který se zvuky duchařského „hůůů hůůůů“ co chvíli přilétal radit Fagi, jak být dospělým člověkem. Také opice a gorily byly u krátkých scének hodné v kurzu. Už druhý seminářový den eFkaři prokázali, že se umí naladit na vlnu hrátek se slovy a vymýšlet pro Fagi nové příběhy. Raději se nebudu pouštět do citování vtipných slovních spojení, která byla použita, protože by to pozbylo veškeré vtipnosti. Po každém výstupu udělal „Fagi kouč“ krátkou reflexi uplynulé scénky a poskytl tak svým „Fagi ovečkám“ zpětnou vazbu. Ale neměl by to přehánět, nebo se může stát, že přijdou jeho kolegové, zjistí, že je Jirka u DNA, a místo něj povolají nějakého eFkaře... Bacha na to! :-)

Během hodiny a půl strávené venku byli seminaristé velmi zaneprázdnění (a taky trochu zapráskaní), zatímco Jirka podnikal honbu za Chrudimskými kinder vajíčky. Z vajíček se totiž vylíhnou další postavičky a třináctiletá dospělá dívka tak bude mít spoustu nových „kamarádů“. Kinder vajíčka se v žádném obchodě podél strouhy nesehnala, zato byla objevena zmrzlina (vanilková, pomerančová), takže nastal čas pro všemi oblíbené „po práci legraci“. A pak zpět k práci... Jsem Fagi.

-pat-

Skrytá ingredience

Rozhovor s účastníkem semináře A

Skrytá ingredience A-nůž byla velice sdílná a sdělovala a sdělovala a....

Proč sis vybral právě seminář A?

Protože mě zajímá pohyb. Zajímá mě hlavně proto, že se na Chrudimi hodně papá a potom je to potřeba kompenzovat. A taky chystám příští rok pohybovou inscenaci, tak proto jsem si vybral pohybový seminář. Chci do toho trochu nahlédnout.

Jak byl rozpohybován druhý den semináře?

Byl náročný. První jsme si zničili dlaně a ruce u bubnování, a potom jsme se zničili celí. Začíná mě ten seminář bavit čím dál víc. První den byl parádní a říkal jsem si, kam to ještě může jít dál. A on druhý den byl ještě lepší.

Co od toho semináře očekáváš?

Kompenzaci toho, co tady sežeru. Nahlédnutí do světa pohybu na jevišti. Vzhledem k tomu, že je zaměřen hodně na Afriku, tak i poznání afrických rytmů. Neměl jsme dosud možnost je blíže poznat a při tom mě to zajímá.

Jak bys jednoduše charakterizoval vaši skupinu?

Je to výborně okořeněný tygří guláš se spoustou různobarevných knedlíků.

-lagh-

Rozhovor ze semináře F

Na dotěrné otázky odpovídala Skrytá ingredience Bublina.

Proč zrovna Fagi?

Mám s Jirkovými semináři zkušenosti a moc mě baví spolupráce s ním. A nabídka seminářů byla poslední rok dost chudá – ten Jirkův byl jasná volba.

Očekáváš od tohoto semináře něco?

Baví mě etudky, které vytváříme. Týkají se samozřejmě komixu Fagi.

Co jste dnes dělali?

Dnes jsme se sešli venku a rozdělili na skupinky. Úkolem bylo vytvořit krátké scénky na téma Fagi a zvířátka, Fagi a indiáni, Fagi a Hamlet,... Později jsme od Jirky dostali kinder-vajíčka a museli jsme sehrát jejich obsah.

Jaké je složení semináře?

Tři holky, deset chlapů – výborný kolektiv!

Jaký je Jirka jako lektor?

Jako lektor tohoto semináře skvělý, vypráví nám o Fagi – jaká je. A říká nám vše podstatné. Klidně bych si takový seminář za pár let dala znovu.

-Vanilka-

pokračování ze strany 9

A

09.16 Po noci probdele jsou rozcivky v parku vesele.

Agent Vlazna voda

11.01 Hlasi se Afrika. Po vcerejsim objeveni Afriky pokracujeme dale v badani. Ranni rozcivku jsme absolvovali v parku, nasledne se rozdělili na dve skupinky. Prvni zustala v parku, kde se uci hrat na bubny a druha se presunula do tridy, kde jsme se protahovali a delali relaxacni pohybovou cast dopoledniho seminare. Ted se skupinky meni a bude se pokracovat dale. Ze slunne Afriky zdravi agent

Jabulani.

O

11.00 Vsiichni vyrabi a vymesli scenu a loutky.

Agent Kozel

S

10.48 Jsme v parku a fotime se na tvorbu animovaneho filmu.

Agent Tchov

Z

10.20 Posilam uz ted mame pauzu. Hrali jsme si na lazebniky a davali si hudebni lazen. Vyluzovali jsme nejruznejsi zvuky pro nase dva zakazniky :-)

Agent Kerim

F

10.02 Jirkovi stale odstavaji vlasy, ale narozdil od vcerejsiho dne uz vime, co mame delat – fagujeme.

Sunkofkekus

Další dramatický text pro loutkové divadlo na pět zadaných slov je opět tady. Dnes si dokonce můžete přečíst specialitu napsanou přímo na LCH z pera mladého nadějného tvůrce. Ale nejdříve co nám napsala Kvokna Zoufalá. Výzva nekončí! Pište, pište, pište a noste, noste, noste do naší redakce své speciality. Odvážlivcům štěstí přeje. No jéjé!

Slova pro dnešní den: kuře, napařovat, rozmačkaný, uf a libovolná zelenina

Upekl: Ondřej Duspiva

Kuře

/poznámka pro herce: Patosem nešetřit - pro hru je klíčová/

Obraz první – UFF

/v baru U Filčíkova Facebooku sedí opilé Kuře – pláče. Náladu podtrhuje Óda na radost/

Barman Lusk: Och Kuře!!! Co se ti stalo?

Kuře: Ach, jsem žena barmane!

Barman: Och... /zalesknou se mu kulíčky štěstím/

Kuře: Jsem kuře žena a budu slepice.

Ach, slepice, proč jen jsem slepice...

Barman: Osuším ti slzy /nasadí černé brýle/ pojd'...

Kuře: ACH!

/oba odchází, obraz první končí, opona, přestávka

Obraz druhý – V útrokách UFF

/Kuře stojí nad mrtvolou rozmačkaného Lusku. Osudovost momentu vystihne nejlépe Osudová hraná na kazoo/

Kuře: Ach! Co jsem to jenom udělala, já husa, já kráva, já... já hloupá slepice. Ale Lusku to TY ZA TO MŮŽEŠ!

Neměl jsi se napařovat. Ranil jsi moje city, zlomil mi srdce... Už nemám pro co dál žít. Napišu krvavou tečku za svým ubohým životem. /Kuře se probodne poblíž zcela náhodně ležícím hromosvodem – umírá/

Obraz třetí a poslední – Boží soud

/za dubovým stolem sedí čtyři postavy náhodných jmen (například: Martina, Vráta, Víta a Jakub/

Boží soud: Vítej, KUŘE...

/světla zhasínají, opona se zatahuje/ KONEC

Upekla: Kvokna Zoufalá

O NEZVEDENÉM KUŘETI

etuda inspirovaná pěti slovy

postavy:

Vypravěč (hlas)

Kuře Puť (loutka)

Slepice Kvok (loutka)

Hospodyně (loutka - obličej, živák - ruce)

Vypravěč: Bylo jednou jedno kuře, jmenovalo se Puť a bylo velmi nezbedné. Začalo to tím, že se narodilo v zimě, což slušná kuřata nedělají.

Sněží, po dvoře chodí slípka a tu a tam sezobává zrníčka, která najde ve sněhu.

Opodál leží vejce a začíná pukat.

Vypravěč: Jeho matka Kvok tím byla velmi překvapená, protože na vejci vůbec neseděla, proč by to taky v zimě dělala, když měla dost práce s tím, aby uživila sama sebe.

Slepice zírá na to, jak se z vejce klube kuře.

Vypravěč: Starat se v zimě o takové kuří děcko je strašná práce.

Slepice vyšlapává ve sněhu pěšinu, po které se za ní kuře batolí.

Když slepice najde zrnko, rozklofá ho („kvokvokňamňamňam“) a s přemáháním ho přenechá kuřeti.

Vypravěč: Ledva se Puť seznámilo s dvorkem, začalo tropit neplechu.

Kuře tropí nejdříve jednu neplechu (ad libitum), potom druhou neplechu a zatřetí schroupe všechny rampouchy, které visí z kurníku.

Vypravěč: Naposledy se tak přejedlo zmrzlinou, že tuze nastydlo.

Kuře kýchá, smrká do slepičích křídel, kvočna je zoufalá.

Vypravěč: Těžká rýma se mu nakonec usadila v dutinách.

Kuře zemdeně leží a jedním pařátkem si drží bolavou hlavu. Slípka mu měří teplotu.

Vypravěč: Maminka Kvok mu musela uvařit heřmánkový odvar a dávala ho nezbednému batoleti inhalovat.

Slepice přidržuje kuřeti hlavu nad hrnečkem, ze kterého se hrne pára, a přikryje mu hlavu utěrkou. Kuře se otří a prská. Nakonec mocně kýchne, čímžto jsou jeho dýchací cesty uvolněné.

Vypravěč: Rýma povolila, ale nastuzení se přestěhovalo na mandle a kuře dostalo takovou angínu, že nemohlo polknout nic jiného, než důkladně rozmačkané brambory, lépe řečeno bramborovou kaši.

Slepice rozšlapává brambory, nalije do nich mléko, promíchá hmotu pařátem a vyčerpaně vydechne: Uf!

Vypravěč: Na jaře vyčerpané kvočně skončilo trápení, protože hospodyně dostala chuť na polévku.

Obličej hospodyně – olízne se. Ruce – sáhnou po slepici a zakrouží jí krkem.

Vypravěč: Puť zůstalo opuštěné a muselo se o sebe starat samo.

Kuře je zoufalé a vyklovává první jarní výhonky.

Vypravěč: Když se na záhonku začaly kadeřit mladé saláty a kulatit červeňoučké ředkvičky (*výhonky na scéně rostou, kuře je začíná vnímat jinak než jen jako potravu*), ukázalo se, že se z kuřete Puť klube slepičí slečna.

Kuře se zdobně obléká do salátových listů a šperkuje se malými ředkvičkami, čímž zároveň devastuje zahradu.

Vypravěč: To se však nelíbilo hospodyně, a tak se stalo, že z Puť nevyrostla slepičí dáma -

Obličej Hospodyně reaguje na spoušť v zahradě. Pak se objeví její ruce, jedna drží nůž a kuře podřízne.

Vypravěč: - ale nedělní oběd.

Kuře se peče v troubě.

Vypravěč: A byl to výborný oběd.

Obličej hospodyně – pochutnává si na stehýnku.

Neviditelní kuchaři

Jan Kocek - kameraman, fotograf, bývalý člen amatérského DS Běžná hlava a velmi příjemný chlapík

Již popáté je jeho úkolem na Loutkářské Chrudimi video-dokumentace představení. Sám říká, že dobré představení se natáčí lépe, neboť „když je dobré, vede mě samo a já mohu dojet pro detaily“. Takový tedy máme návod, jak zjistit, zda jsou představení kvalitní či ne – podíváme se na záznamy Jana Kocka. Za pět let viděl představení početně, navíc mu technika umožňuje vidět velké detaily. Jaké jsou tedy podle něj ingredience na „dobré představení“? Nosný příběh, rytmus, nadšení tvůrců a uvědomění si, že jako není film, který by nešel prostříhat, není ani představení, které by nešlo zkrátit.

Natáčení je pro něj koníčkem – točí i během roku dokumenty a hrané filmy – a Loutkářská Chrudim je pokračováním oné záliby.

Jinou Chrudim než loutkářskou nezná. Užívá si ji, líbí se mu město i festival. Jak sám říká: „Zažil jsem mnoho festivalů a myslím, že tento je výjimečný.“ Chtěl by si jej prožít jako herec. (V tom případě by se i sám natočil.) A třeba příští rok? S Jakubem Hulákem plánují představení a snad již brzy bude.

Jako kameraman vidí vše: představení i diváctvo. A pro něj má pár vzkazů.

Nedoporučuje fotit stínohru s bleskem!

Není plně lahodící fotit z poslední řady Velkého sálu DKP!

A praskat bleskem hercům do obličeje z první řady může být trochu iritující!

Závěrečný vzkaz: „Herci ať hrají dál a nenechají se odradit. Vždyť nejhorší je nedělat nic.“

-Vanilka-

Martina Kadlecová - důležitá osoba, se kterou se můžete potkat ve foyeru Divadla Karla Pippicha

Jaká je vaše funkce v kuchyni Loutkářské Chrudimi?

Stejně jako loni, kdy jsem tu byla poprvé, připravuji smlouvy se soubory, vyplácím cestáky, stravenky, registruji seminaristy a další účastníky Loutkářské Chrudimi – zkrátka administrativní činnost.

Chodíte do divadla ráda?

Ano, během roku navštěvuji hlavně představení pro děti, neboť je jako člen Chrudimské besedy vybírám a zvu. Ale jak už to tak bývá na Loutkářské Chrudimi představení nestíhám.

Co pro vás znamená spojení „Loutkářská Chrudim“?

Začátek prázdnin, úžasná atmosféra, koncerty, setkání s přáteli – Chrudim úplně ožije! Ale pravdou je, že pro mě je Loutkářská Chrudim stále hlavně ve znamení práce a povinností.

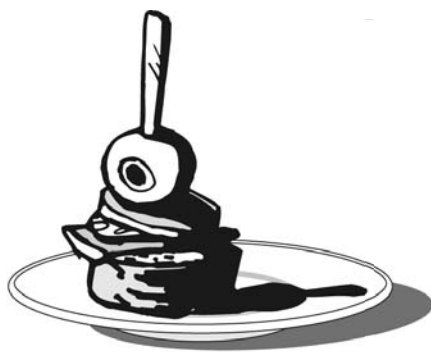
Kdybyste si tedy na jeden den mohla vybrat jinou „chrudimskou funkci“ a vyzkoušet si ji, která by to byla?

Chtěla bych být tím seminaristou s brašničkou, co se dopoledne vzdělává v semináři, odpoledne navštěvuje představení a večery tráví v hospůdkách se známými.

-Vanilka-

Jednohubky

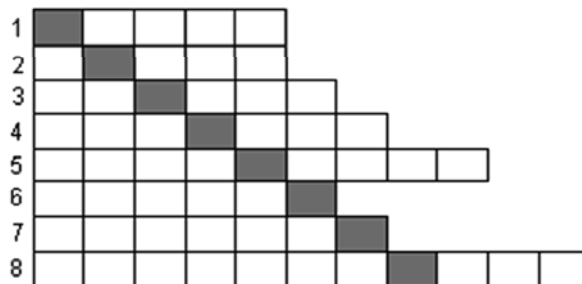

Celofestivalová tajenka

Včera nám šotek sebral nadpisy u tajenek, takže zpětně informujeme, že do celofestivalové záhady zapadala ta nejspodnější, ta, ve které vám mělo vyjít... (cha! Přece jste nečekali, že vám to takhle prozradím?!)

Tajenka jednodenní:

1. Loutka dle našich severních bratrů
2. Zamilovaná uzenina
3. Salám za 6,50
4. Nejlepší kost
5. Kalhoty dell'arte
6. Ušák
7. Tučné vepřové, marinované ve směsi vinného octa, česneku a chilli (psáno počestně)
8. Moderní umělecký směr ve slovenštině

Na vědomost se dává

Otevírací doba recepce ve foyeru Divadla Karla Pippicha:

- Pá 2. 7. do 18h
So 3. 7. 9 – 18h
Ne 4. 7. 9 – 18h
Po 5. 7. 9 – 18h
Út 6. 7. 9 – 18h

Pozor! Pozor! Pozor!

Jedinečnou noční prohlídku Muzea loutkářských kultur si rozhodně nechte ujít. Začíná ve 22:00 hodin a je to příjemný zážitek. No řekněte, že to nezní dobře: noc, loutka, muzeum a vy!

-red-

Nudí vás fotky?

Mrzí vás, že nejste na MFF Karlovy Vary?

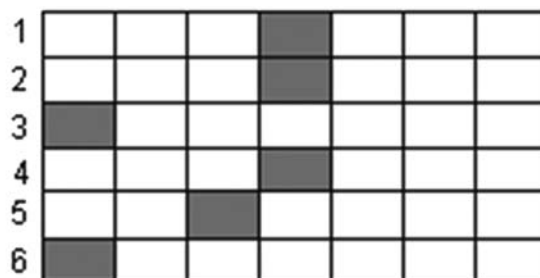
Potom se rychle podívejte na www.chrudimhraje.cz, kde naleznete videa z Loutkářské Chrudimi!

-red-

Tajenka jednodenní

Nenechte se zmást zdánlivou nesmyslností řešení, tajenka není ničím jiným, nežli další tajenkou...

1. Naženou se tam krávy a vyleze mléko
2. Psychický sýr
3. Sýr po fransku
4. 4-O-β-D-galaktopyranosyl-D-glukóza
5. Mateřské mléko plzeňáků
6. Sýr malý, zato smradlavý

Celofestivalová tajenka

kteřá dnes nabere podoby kvízu. Poskládáním písmenek správných odpovědí získáte slovo pro dnešní den.

1. Pojmy Vecchi, Zanni, Innamorati náležejí:

- s) ke hře Antonius a Kleopatra od W. Shakespeara
- v) ke comedii dell'arte
- k) ke světskému divadlu středověku

2. Molière, vlastním jménem:

- y) Jean-Baptiste Poquelin
- a) Jean-Jacques Poquelin
- e) Jean-Louis Poquelin

3. Která kapalina je tvořená molekulami, které obsahuje hydrofobní uhlíkovodíkové řetězce, proto se nerozpouští ve vodě a má menší hustotu než voda?

- d) ocet
- b) olej
- p) maggi

4. Maryša otrávil Vávru jedem nasýpaným do:

- a) piva
- e) čaje
- o) kávy

5. Která dvojice „země – národní jídlo“ je nesprávná?

- t) Korea – kimči
- r) Čína – suši
- h) Česko – vepřo, knedlo, zelo

6. V železniční stanici ve Středoplkách se odehrává Cimrmanova hra:

- n) Švestka
- m) Hruška
- b) Pukavec

7. Co je „umami“?

- a) druh indonéské loutky
- i) japonská rýže
- o) pátá chuť (kromě sladké, hořké, slané a kyselé)

8. Retsina je typické:

- y) italské pivo
- u) řecké víno
- i) švédské koření

Doplň písmenka správných odpovědí:

Dobré zažívání

Třeba angažovaný

Jsou slova, která byla tak dlouho zneužívána, až vyšla z oběhu. Třeba „angažovaný“. Tak dlouho ho jediná shůry daná strana používala jako synonymum pro „nás chválící“, až všichni usoudili, že znamená tolik, co „komunistický“.

Jenže angažovaný znamená o něco usilující, snažící se, k něčemu se hlásící a za něco se beroucí.

Kolik kolem sebe dnes a denně (i tady na Chrudimi) vidíme nezávazných legráček, úsměšků, parodií... Ono není nic snazšího, nemám-li co říci, nemám-li žádný názor či nechci-li se k ničemu přihlásit, dělat si ze všeho šoufky, vysmívat se, ukazovat, jak je to či ono směšné. A funguje to. Herec udělá jakýkoli naschvál a diváci se vají smíchy dřív, než stačili pochopit, co onen naschvál znamená. Prostě proto, že je to jinak, že se něco shodilo, zesměšnilo. Jak jednoduché! Stačí dělat směšné quasibaletácké poskoky a diváci jsou na podlaze.

Ale dneska jsem měl dvakrát blažený pocit, že někdo přeci jen za něčím stojí, že se nechce něčemu posmívat, ale něco sdělit.

Nejdřív ve Spolkovém domě teenageři ze ZUŠ Turnov zahráli svou inscenaci Kwenda Katika – „pohádku“ o svízelném prodírání se životem se všemi jeho nástrahami a ranami a o touze najít v něm místo mezi lidmi, přátelství a lásku; a večer pak v Píppichově divadle Portrét svitavského Trámu – podobenství o poctivosti a uhýbání na snadné cesty, o talentu a jeho zaprodávání, o opravdovosti a falešné slávě.

K tomu i onomu lze mít řadu výhrad, ale všechny je strčí do kapsy to hmatatelné úsilí k něčemu se opravdově přihlásit, vyjádřit a za svůj názor se postavit i za cenu toho, že se vystavím posměškům, budou mě mít za naivku či za pitomce.

Prostě angažované divadlo. Zaplatpámbu za někoho, na koho si mohu sáhnout beze strachu, že jím moje ruka projede jako vzduchem.

Luděk Richter

LOUTKÁŘ

je nejstarší loutkářský odborný časopis na světě. Vychází s pauzou válečných let od roku 1912 dodnes a je tak vlastně živou kronikou českého loutkového divadla. Obsahuje rovněž anglické resumé a vychází šestkrát ročně v rozsahu 48 stran.

Největší Tiramisu

Největší tiramisu na světě vážilo neuvěřitelných 782,4 kg a bylo vyrobeno Colonia Italiana v Porrentruy ve Švýcarsku 30. června 2007.

Největší loutka na světě

Největší loutka na světě se jmenovala Zozobra a vyrobil ji Kiwanis Club v Santa Fe, Nové Mexiko (USA) na Fiestas de Santa Fe 7. září 2007. Měřila 15m a 21cm.

Katův šleh

Hlášky

A po zmrzlíně taky rostou svaly?
(naivní otázka mladého strážníka)

Chválím Dášu, jak hezky papá.
(interní vzkaz)

To jsem zvědavěj, kterej jihočeskej
blbec to sem poslal!
(komentář nad blíže neurčeným
představením)

Chyba všech programů!

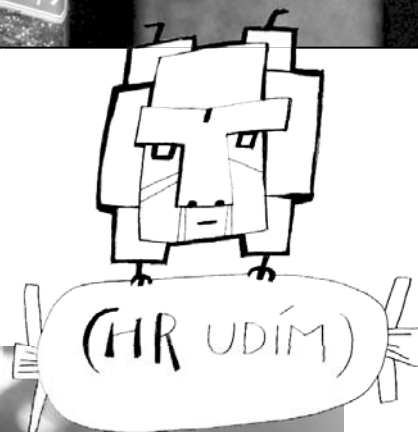
Doprovodná inscenace souboru Není
to ani to z Turnova se jmenuje Kwen-
da Katika (a nikoli Kwenda a Katika,
jak je všude uvedeno).

Pro zvědavce líné sami pátrat – je to
svahilsky a znamená to „jsme v tom“.

Sen kulinářů roste v Chrudimi

V Chrudimském deníku jste se mohli
dočíst tento fascinující titulek. Bo-
hužel se netýkal Labužníka ani Lout-
kářské Chrudimi obecně. Přesto vám
prozradíme skutečnou delikatesu.
Budete-li mít jemné oko, dobrý čich
a hodně štěstí, můžete podobně jako
paní Koudelková na jižním okraji mės-
ta, ve směru na Slatiňany, objevit bílé
lanýže, velmi vzácnou houbu, jejíž
cena se pohybuje mezi 30 a 120 tisíci
korun za kilogram. A ta chuť? K neza-
placení...

-red-

Labužnicky slova servírují: **Hana Galetková** (vrchní), **Petra Hlubučková** (servíruje) a **Jacques Joseph** (servíruje).
Labužnické nádobíčko obsluhují: **Michal Drtina** (láme a fotí), **Tomáš Volkmer** (grafiku tvoří) a **Ivo Mičkal** (divadlo fotí).
Tiskne Atelier 18 s.r.o. Chrudim. Neprošlo jazykovou úpravou!